

Thư gửi bạn người Công Giáo

NguyễnHyVọng

Anh thân mến.

Đầu thư tôi xin cảm ơn số phận đã cho chúng ta gặp nhau. Nếu không, suy nghĩ của tôi về những người Công Giáo vẫn như bao nhiêu năm trước tôi từng nghĩ.

Ngày nhỏ bọn trẻ con chúng tôi hát.

- Chúa Giê Xu ngồi trong hang đá thò cu ra ngoài.

Để chế nhạo gia đình hàng xóm theo đạo. Gia đình duy nhất trong cái ngõ đầy thành phần phức tạp của chúng tôi. Gia đình đó im lặng mỗi khi bọn trẻ chúng tôi đứng trước cửa nhà họ gào lên đúng câu hát duy nhất đó. Chẳng ai mắng chúng tôi cả. Người lớn họ còn cười, thế là chúng tôi thấy câu hát đó cũng như bài hát có câu.

- bộ đội chạy lon ton, nhân dân chui xuống hố, tiên sư bố thằng Nich Xơn.

Nghĩa là nhạo báng Chúa Giê Xu cũng như chửi thẳng tổng thống Mỹ đã ra lệnh ném bom xuống miền Bắc. Khi đọc những câu chuyện của Nhà xuất bản CAND viết về Lê Hữu Từ, Phạm Quỳnh. ..và những chuyện người lớn kể. Tôi hình dung bọn theo đạo Thiên Chúa là bọn phản động, một ổ nhóm giết người, phá hoại đất nước...Tôi nhìn người Công Giáo với cái nhìn dè bủ, ác cảm.

Năm tháng qua đi, tôi lớn dần lên. Hiểu nhiều về lẽ đời. Ác cảm với người Công Giáo không còn, nhưng tôi nhìn họ cũng chẳng thân thiện gì. Đối với tôi họ là một đám người xa lạ, một chút khinh khỉnh khi nhìn thấy họ. Có lẽ đó là cảm tính từ xa xưa còn sót lại trong suy nghĩ mà không mấy ai để ý. Như dạng một tiềm thức, một định kiến thuở ấu thơ. Bạn bè tôi nhiều người bây giờ cũng vậy. Thậm chí hôm VTV1 trích lời phát biểu của ông Ngô Quang Kiệt. Chị gái tôi đang ghi đề quảng bút nói.

- Đm bọn khốn nạn, nó dám nói thế bao giờ.

Chị tôi sinh ra trước tôi, cái nhìn về người Công Giáo của chị qua những gì ở lứa tuổi chị được học có lẽ còn mạnh mẽ hơn tôi. Có lẽ vậy nên định kiến của chị về người Công Giáo cũng ác liệt hơn tôi.

Rồi tôi gặp anh và các bạn anh, gặp vợ và con các anh, gặp cả mẹ già các anh. Các bà mẹ sùng kính Chúa cũng như mẹ tôi sùng kính Phật. Tôi đến nhà anh, chứng kiến cuộc sống của gia đình các anh. Từ thái độ, cư xử của con các anh, vợ các anh. Tôi quan sát rất nhiều và kỹ. Và tôi chợt hiểu ra vì sao tỉ lệ phạm nhân giam giữ trong các trại cải tạo ở Việt Nam, con số người theo đạo Thiên Chúa chiếm cực kỳ thấp. Thấp đến mức độ có thể nói bói cũng không ra.

Không biết quá khứ của những người theo đạo Thiên Chúa có đúng như những gì tôi đã đọc và được nghe hồi thơ ấu hay không. Ngày hôm nay tận mắt, tận tai tôi chứng kiến. Những người Công Giáo mà tôi đã tiếp xúc đều là những người bình thường như những người không Công Giáo. Và những người Công Giáo mà tôi gặp đều là người nếu so sánh, tôi xấu hổ vì con người họ có nhiều đức tính tốt hơn tôi rất nhiều.

Thú thật với anh, từ khi gặp anh và gia đình anh. Tôi thấy lạnh người. Vì bao nhiêu năm qua, đến lúc ở cái lúc gần hết tuổi Tam thập nhi lập, tôi mới thấy mình đã nhìn không đúng về 1/10 dân số Việt Nam mình. Một kẻ từng đọc cả ngàn cuốn sách mà hiểu sai về

gần 10 triệu người dân ở chính nước mình sống. Không những là con vẹt sách, mà là cả một tội lỗi với lương tâm mình, với đất nước, với dân tộc mình. Từng ấy con người Việt Nam mà một người luôn có tile " yêu quê hương Việt Nam, thích uống trà mạn" như tôi mà còn nghĩ họ là những kẻ thù địch với dân tộc, hay nhẹ hơn nữa là họ không song hành trong công cuộc phát triển đất nước này. Liệu tôi còn xứng để tile ấy nữa không.

Nhưng tôi tin anh sẽ tha thứ cho những gì mà quá khứ để khắc dấu ấn lên tôi cũng như người chị gái của tôi. Như kinh Thánh Mattheu Chương 6 câu 14 có dạy.

- "Thật vậy, nếu anh em tha lỗi cho người ta, thì Cha anh em trên trời cũng sẽ tha thứ cho anh em"

Xin cầu chúc các anh một năm mới đầy tràn Hồng ân và được sự quan phòng của Thiên Chúa.

Người Buôn Gió

Thư gửi Người Buôn Gió

Bạn mến,

Thế giới này lẫn lộn cái thật và giả; người tốt và kẻ xấu, do đó, nhiều người lầm cái giả là thật; lầm kẻ xấu là người tốt, và ngược lại.

Đạo Công giáo đã bị đánh phá hơn 2000 năm qua, ở khắp nơi và còn bị đánh phá cho đến tận thế, vì ngày nào còn loài người sống trên quả đất này, thì vẫn còn người tốt, kẻ xấu.

Tại Việt Nam, khi đạo Công giáo truyền vào nước ta, mang đạo lý một vợ, một chồng đã làm cho vua, quan khó chịu, không ưa, vì họ thích "năm thê, bảy thiếp". Khó chịu, không ưa thì tìm cách diệt mà không cần biết sự khác biệt đó cần và tốt hơn. Người Công giáo đã bị giết bằng đủ mọi thứ khổ hình mà vua, quan có thể nghĩ ra trong mấy trăm năm qua. Dĩ nhiên kẻ muốn tiêu diệt Đạo Chúa, thì phải bịa đặt, vu khống để nhiều người tin là người Công giáo đáng tội chết. Họ vu khống người Công giáo theo giặc, tại Công giáo mà mất nước, và nhiều thứ gē tởm khác mà tôi đã đọc và thật sự ngỡ ngàng vì sự tưởng tượng phong phú của họ.

Công giáo giảng khắp hoàn cầu, đâu phải chỉ riêng tại Việt Nam, tại sao nước họ không mất? Ngay tại nước Pháp, sau cách mạng 1789, Công giáo bị bách hại tàn tệ. Tài sản của Giáo hội bị tịch thu; các giáo sĩ, giáo dân bị tù đầy, bị giết.. Đâu phải vì Công giáo mà Pháp xâm lấn Việt Nam.

Khi Pháp mang quân đến Việt Nam, nếu có người Công giáo cộng tác với họ, thì cũng có nhiều người bên lương. Hồi đó Công giáo ít lắm, 100 người chưa có tới 1 người Công giáo. Số người bên lương giúp Pháp gấp bao nhiêu lần Công giáo, sao không nói Phật giáo bán nước?

Sự thật, việc mất nước là do nhà cầm quyền thời đó lỗi thời, kém cỏi, ngu dốt. Thời đó không có người Công giáo nào cầm quyền, vì người Công giáo đã bị tước quyền công dân.

Người Cộng sản bị nhiễm độc bởi tà thuyết vô thần, bọn chúng là tay chân của ác quỷ. Chúng coi Công giáo là kẻ thù số một phải tiêu diệt, chúng phổ biến "sách hiêm" sách báo bịa đặt bôi nhọ Công giáo; cắt xén lời của Gm. Ngô Quang Kiệt để người dân hiểu sai ý ngài. Sự lương thiện không ở trong tâm trí người Cộng sản, như thiên thần không ở chung với quỷ dữ. Cộng sản độc quyền truyền thông để che giấu sự thật. Nhưng không ai

có thể che giấu được mãi. Sự thật về Cộng sản là hại dân, hại nước, hại đạo. Đạo ở đây không phải chỉ là tôn giáo, mà còn là đạo đức, đạo lý, đạo làm người, quyền của con người được sống xứng với nhân phẩm. Cộng sản đã kéo con người 'xuống hàng chó ngựa' nghĩa là con người bị mất quyền được làm người.

Là người Công giáo, tôi ao ước tất cả người Việtnam trong và ngoài nước tài giỏi, lỗi lạc, thông minh, đạo đức... hơn tột cả triệu, cả tỷ lần thì tôi mừng lắm. Tại sao, vì nếu người Việtnam được như thế, thì nước tôi, dân tôi hùng mạnh và đạo đức nhất thế giới. Là một người Việtnam trong hoàn cảnh đó, làm sao tôi lại không hãnh diện và vui mừng?

Ngược lại, có nhiều người Việtnam hơn tôi về sự ganh gét, gan tị, gian dối, lưu manh, điếm đảng, hèn hạ, ngu dốt, nghiện ngập, bài bạc, mê tín, vô đạo đức, vô lương tâm, cướp của giết người... Một đất nước mà có nhiều người như thế, thì bị thế giới khinh khi, như dưới chế độ của tà quyền cộng sản hiện nay, thì làm sao tôi hãnh diện và vui được?

Tôi gọi mù là khả năng của phàm nhân, vì phàm nhân nào biết được gì trước khi sinh ra? Phàm nhân nào chọn thời gian, nơi chốn, cha mẹ khi vào đời? Phàm nhân nào biết ngày mai điều gì xảy ra? Phàm nhân nào thấy tư tưởng thâm kín của người bên cạnh? Phàm nhân nào không lỗi lầm? Phàm nhân nào biết ngày giờ, nơi chốn, và cách nào khi phải vĩnh biệt trần gian? Phàm nhân nào biết được gì ở cõi sẽ đến khi chưa là đời?

Công Giáo còn được gọi là Đạo Trời, Đạo Tình Thương, Đạo Thật. Đạo lý của Trời thì từ ngàn xưa cho đến ngàn sau không thay đổi. Người Công giáo cũng yêu hèn, tội lỗi, mù loà như bao con người khác, nhưng được thừa hưởng đạo lý từ Trời, được nâng đỡ bởi Trời; nhờ thế người Công giáo dám hy sinh bản thân cho tha nhân mà không hối tiếc; dám yêu thương kẻ thù với tất cả chân tình mà không ân hận, và nếu có bị giết cũng yêu thương kẻ giết mình, mà không có ý tưởng chúc dữ, làm hại, trả thù, và còn tha thiết cầu nguyện cho kẻ giết mình cũng được hưởng hạnh phúc vĩnh cửu trên thiên quốc; Và nếu có phải chết vì kẻ muốn tiêu diệt đạo Chúa, người Công giáo chỉ muốn nói với kẻ giết mình: những gì thuộc về Thiên Chúa thì không thể tiêu diệt.

Ít dòng chia sẻ và chân thành cảm ơn lá thư chân tình của bạn.

Lạy Thiên Chúa,

Xin thương xót đui dắt tất cả chúng con, là những kẻ tội lỗi, đui mù và vô cùng yếu đuối... đến bên bờ hạnh phúc vĩnh cửu, sau cuộc đời vô cùng ngắn ngủi ở cõi tạm này. Amen.

NguyễnHyVọng